

Leto, zabava i plavi zub

PRE NEŠTO VIŠE od tri godine, gotovo da nije bilo značajnijeg medija koji, na ovaj ili onaj način, nije izvestio o Toothingu, novoj pojavi koja je zahvatila London. Reč je o komunikaciji preko protokola Bluetooth s

namerom da se dve osobe upoznaju i da na licu mesta, kako već prilike dozvole, priušte sebi „seks na brzaka“.

Procedura je bila sasvim jednostavna. Osoba koja želi da se „igra“ bi u imeniku svog mobilnog telefona napravila stavku od reči „Toothing?“ i svog broja telefona, a zatim bi je preko Bluetooth veze slala licima koja joj se čine zanimljivim. Ukoliko je taj neko bio zainteresovan, on bi SMS porukom odgovarao i u prepisci koja bi sledila ugovaralo se mesto „akcije“ (najčešće javni toalet). Prema izveštajima koji su se mogli pročitati u brojnim medijima, uključujući i veoma poznate servise za vesti, vremenom su napisane i aplikacije za razne marke telefona, a one su omogućavale da se direktno iz menija programa pokrene potencijalna zabava ove vrste.

Pričalo se da je ova pojava u početku bila poznata i kao „bluejacking“, što je u engleskom jeziku termin koji asocira na seksualni odnos. Navodno se prvi slučaj ovog socijalnog fenomena dogodio izvesnom Džonu, koji je bio poznat pod nadimkom Toothy Toothing (i kao autor prvog vodiča za Toothing na Webu), nakon što ga je na taj način „startovala“ devojka u londonskom metrou. Posle kraćeg flertovanja, ona je predložila susret u obližnjem WC-u. On je taj susret opisao kao potpuno neromantičan i isključivo seksualan, uz napomenu da tokom odnosa nisu gotovo ni reč izgovorili. Džon je još procenio da je zajednica užasnika tog vida „zabave“ narasla na više desetina hiljada pripadnika.

Međutim, početkom aprila 2005. go-

dine se ispostavilo da je Toothing samo „novinarska patka“, ili kako se to u Web žargonu kaže, hoax. Baj Stiv Karan, tada urednik časopisa Edge, i bivši novinar Simon Beron, osnivači foruma na kome je pokrenuto ovo zamešateljstvo, priznali su da su se samo poigrali s javnim

mnjenjem. Mnogi su očekivali da će se priča o ovom prilično kontroverznom socijalnom fenomenu lagano ugasiti, ali je sled zbivanja krenuo u drugom pravcu.

Prošloga meseca, kada smo završavali junijski broj *Mikra*, nekolicina nas iz redakcije iskoristilo je pauzu za predah u obližnjem kafiću. Podstaknuti saznanjima koja su tih dana doprla do nas, da je nekoliko ljudi upoznalo nove prijatelje preko protokola Bluetooth – da ne bude zabune, u pravom smislu te reči, rešili smo da testiramo sistem. Skeniranjem dostupnih telefona koji podržavaju taj protokol, pronašli smo četiri aktivna broja i na sva četiri smo poslali poruke s tek-

stom: „Da li želiš da se dopisujemo?“ – s jednog je stigao pozitivan odgovor. Na moj Web dnevnik, koji se nalazi na adresi www.mikro.co.yu/veze/1484, prispela su dva komentara u kojima su posetioci saopštili da su na opisani način upoznali nove ljude. Očito je ona „novinarska patka“ podstakla mnoge korisnike računara da prvobitni sistem pokušaju da primene, srećom ne u onako bizarnom obliku kako su ga predstavili njegovi idejni tvorci.

S obzirom na to da predstoje letnji odmori i da idemo u susret velikim muzičkim događajima, a pri tom mislimo prvenstveno na festival Exit, ovo je dobar primer kako ljudi mogu da iskoriste visoku tehnologiju za sticanje novih poznanika. Ako ste skloni širenju poznanstava posredstvom tehnoloških dostignuća, uz alternativnu mogućnost što sam je opisao uvek se možete poslužiti i već oprobanim metodima: programima za razmenu trenutnih poruka (ICQ, MSN i YM) i posećivanjem „društvenih mreža“ poput lokacije myspace.com.

I tu dolazimo do još jednog socijalnog fenomena – ljude koji su prethodnih godina tražili prijatelje ili srodne duše na takav način, većina je neretko osuđivala kao nepromišljene, najblaže rečeno. Danas se to smatra prihvatljivim, kao „urbana“ i veoma moderna pojava. Mene to raduje, jer bi to mogao da bude siguran pokazatelj da IT ulazi na velika vrata u širu populaciju. Kada tome dodamo informaciju da je PDV na računare i opremu smanjen na osam procenata, možda imamo prava da kažemo da će ta vrata postati još šira. Meni je to dovoljan razlog da mirne duše odem na odmor. ■

Relja Jović je glavni i odgovorni urednik časopisa Mikro. Njegove uvodne reči pročitajte na adresi www.mikro.co.yu/arhiva/relja.